

deres Engagementer er meget lettere at bedømme. Naar der foretages en virkelig grundig Undersøgelse, som der sikkert har fundet Sted nu, kan man meget bedre overse, hvorledes disse Banker er stillet. Derfor tror jeg, min Udtalelse er berettiget.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorfor man havde foreslaaet, at den første Udbetaling skulde vente til den 2. Januar 1925, og han var saa venlig at spørge, om det var, fordi jeg ikke ventede at være Handelsminister til den Tid. Dertil vil jeg sige, at det venter jeg ikke, det er rigtigt, men det var dog ikke Grunden. Grunden var den, at det vil tage lang Tid, inden man faar disse Opgørelser færdige i Bankerne. Der er mange Engagementer, som det vil tage lang Tid at afvikle, og man maa jo være færdig, inden man kan faa et nøjagtigt Overblik over, hvor stort Beløbet bliver.

Dette kan ogsaa være Svar til det ærede Medlem Hr. Zahle, som stillede det samme Spørgsmaal. Dernæst spurgte det ærede Medlem, hvorfor man vilde lade Udbetalingen strække sig over 5 Aar. Dette er for ikke at anspænde det enkelte Aars Budget for meget. Det vil være ubehageligt et enkelt Aar at have en Udbetaling paa 5 Mill. Kr., hvorimod man lettere kan udbetale 1 Mill. Kr. om Aaret.

Det ærede Medlem Hr. Hauge spurgte endvidere, om ogsaa de Ledere af Bankerne, der var Aarsag i Misèren, skulde have nogen Hjælp, hvis de havde Penge staaende i Bankerne. I den Henseende kan jeg være enig med det ærede Medlem; hvis de har Penge staaende, og de virkelig selv er Skyld i Ulykken, har jeg intet imod, at de undtages.

Jeg tror nok, at det ærede Medlem udtalte sig ret stærkt for Oprettelse af en Krisefond. Jeg har allerede været inde paa dette Spørgsmaal og skal uddybe det lidt mere. En Krisefond, der skulde have nogen Betydning nu, vilde kræve saa store Tilskud fra Bankernes Side, at det vil være vanskeligt for dem at yde dem i disse heller ikke for Bankerne helt lette Aar. Hvis den skulde have nogen Betydning, maatte den jo være paa mange Millioner, og dem kan man i hvert Fald efter min Formening kun fremskaffe ved at fordele det over en længere Aarrække. En anden

Betragtning, der anføres imod Oprettelsen af en Krisefond, er den, at man mener, den vil svække Ansvarsfølelsen. Det er vistnok et Moment, man ikke kan lade ude af Betragtning; det vejer tungt til, men Spørgsmaalet vil blive overvejet, og om man saa ender med at foreslaa en Krisefond, eller der bliver Tale om andre Foranstaltninger, tør jeg i dette Øjeblik ikke udtale mig bestemt om, hvad jeg i øvrigt tidligere har nævnt.

Det var vistnok det ærede Medlem Hr. Hauge, der sagde, at vi stod i en Tvangssituation nu igen ligesom sidst; der blev dog ikke nævnt noget om Pistoler. Det er der imidlertid aldeles ikke Tale om. Det er en ganske fri Forhandling, der foregaar her, og jeg synes, meget tyder paa, at de enkelte politiske Partier heller ikke kan holde sammen. Dette forbavser mig ikke, og jeg har intet imod det; jeg synes, det er en Sag, der ikke er og ikke behøver at være partipolitisk.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti Hr. Christmas Møller havde ogsaa forskellige Indvendinger at gøre mod Lovforslaget, men jeg forstod dog, at det ærede Medlem var ret velvillig stemt overfor det, selv om der var ikke saa lidt, han ønskede ændret. Han anlagde navnlig den Betragtning — som jeg i øvrigt godt forstod —, at naar man vil have Lov til at leve sit Liv, som man selv ønsker det, uden Statens Indblanding, og vil tage Fortjenesten i de gode Tider, saa maa man ogsaa bære Tabet, naar der kommer onde Tider. Det er en Betragtning, som i al Almindelighed er rigtig, og som jeg kan tiltræde; men Forholdene har ikke været normale, og det er nødvendigt at tage dette i Betragtning, thi det er derfor, der er Grund til at se anderledes paa det, end man vilde gøre under normale Forhold.

Endvidere ankede det ærede Medlem over, at Lovforslaget var daarligt oplyst. Det kan jeg ikke rigtig erkende. Det vilde dog være umuligt at samle alle Kildeskrifter, og hvad der i øvrigt henhører til Oplysningerne, her i Forslagets Bemærkninger. Det vilde blive alt for omfattende. Endvidere udtalte det ærede Medlem, at det ikke var fastslaaet, hvad der skulde forstaaes ved „Sparere“. Jeg